

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 162/2025-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, proti postupom (i) vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Martine v konaní ČVS: ORP-433/3-VYS-MT-2019, (ii) Okresnej prokuratúry Martin v konaní č. k. 1Pv 373/19/5506, (iii) Okresného súdu Martin v konaní sp. zn. 4T/16/2021 a (iv) Krajského súdu v Žiline v konaní sp. zn. 1To/42/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a práv na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 17 ods. 1 charty postupom orgánov činných v trestnom konaní a súdov v trestnom konaní, v ktorom má postavenie poškodeného.

II.

2. Sťažovateľ v júni 2019 podal prokuratúre podnet, na základe ktorého bola na jeho zamestnanca v marci 2021 podaná obžaloba pre pokračovací zločin podvodu, ktorého sa mal dopustiť tak, že od roku 2014 do marca 2019 do skladu sťažovateľa prijal tovar, no len jeho časť zaevidoval, zvyšok pomimo predával a z toho získané peniaze si ponechal, čím sťažovateľovi spôsobil škodu 87 287,03 eur. Okresný súd rozsudkom z augusta 2023 obžalovaného uznal vinným z pokračovacieho zločinu podvodu a uložil mu podmienený trest odňatia slobody na tri roky so skúšobnou dobou s probačným dohľadom na päť rokov s tým, že počas tejto doby má

sťažovateľovi nahradiť škodu 87 287,03 eur, na zaplatenie ktorej bol obžalovaný zaviazaný samostatným výrokom.

3. Proti výroku o treste podal prokurátor odvolanie. Bez konkrétneho návrhu namietol neprimeranosť uloženého trestu. Konkrétne vyjadril len to, že obžalovanému malo byť uložené, aby sa počas skúšobnej doby zamestnal. K tomu sa sťažovateľ vyjadril tak, že požiadal o to, aby bol obžalovaný zaviazaný nahradiť mu škodu počas skúšobnej doby. Krajský súd na rozhodnutie o odvolaní prokurátora nariadil verejné zasadnutie na február 2025, ktoré odročil na marec 2025.

III.

4. Sťažovateľ cituje z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva. Je toho názoru, že škoda spôsobená trestným činom nie je sporná, konanie nie je právne zložité, no nie je skončené ani po takmer šiestich rokoch od podania podnetu a po takmer štyroch rokoch od podania obžaloby. Okrem toho zdôrazňuje svoj vek 69 rokov. Ďalej rozsiahlym spôsobom odkazuje na smernice Európskej únie a Súdneho dvora Európskej únie a má urgentný záujem na skončení konania, keďže mu bola spôsobná nezanedbateľná škoda, ktorá mu doteraz nebola nahradená.

IV.

5. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

6. Jednou zo základných pojmových náležitostí ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv (IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05). Ak v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takej ústavnej sťažnosti už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 38 ods. 2 listiny (I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

7. Vo veci sťažovateľa bolo rozsudkom okresného súdu rozhodnuté o vine obžalovaného, uložení trestu a o tom, že obžalovaný je povinný sťažovateľovi nahradiť škodu. Odvolanie bolo podané len prokurátorom, a to len proti výroku, ktorým bol obžalovanému uložený trest. Právoplatne je tak rozhodnuté o tom, že obžalovaný spáchal trestný čin, ktorým sťažovateľovi spôsobil škodu, a o tom, že obžalovaný je povinný sťažovateľovi nahradiť škodu. Právoplatne nie je rozhodnuté len o treste obžalovaného. Právoplatne je tak nastolená právna istota vo vzťahu k tým otázkam, pre ktoré sťažovateľ v júni 2019 podal podnet, ktorým sa orgány činné v trestnom konaní riadne zaoberali a súdy následne právoplatne rozhodli o vine obžalovaného a o tom, že obžalovaný je povinný sťažovateľovi nahradiť škodu.

8. Skutočnosť, že právoplatne nie je rozhodnuté len o treste obžalovaného, nespôsobuje vo vzťahu k sťažovateľovi stav právnej neistoty, z ktorej by bolo možné vyvodiť pretrvávajúci zásah do jeho ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie jeho záležitosti

v primeranej lehote. Obdobne je vylúčené porušenie ústavných práv sťažovateľa vlastníť majetok a na ochranu majetku, keďže sťažovateľ bez ohľadu na to, že o jeho nároku v trestnom konaní bolo právoplatne rozhodnuté, porušenie týchto práv vyvodzuje len z toho, že v jeho veci došlo k prieťahom v postupe orgánov činných v trestnom konaní a súdov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2025

Robert Šorl
predseda senátu